

סמוכים
משה אוחיון

עם המילים אני שרוי מרבית הזמן. את המנגינות אני מלחין מתוך אהבה לשינוי. בדרך כלל המילים עצמאיות ואין להן צורך במוזיקה. המנגינות מספרות בשפתן. ברגעים שמנגינות מצטרפות למילים מתקיימת נסיגה הדדית. הדיבור מתרווח ומתעדן והצלילים נמהלים בציפייה רוגעת.

תהליך ההתכנסות אל התוצר הסופי באלבום "סמוכים" היה גדוש חוויות. הרבה מזה קשור לבחירה לנגן בטבע. בחרתי באגם ירוחם שהיה בסיס האם של הפרויקט, בפארק נחל באר – שבע ובאגם העיר דימונה. זמן הניגון לצד המים היה זמן של האזנה, תרגול וחיפוש. מצאתי את העוטף נדיב ומלא מנגינות.

ניגנתי קרוב למים. באגם ירוחם פעלו המקומיים מקרוב ומרחוק בחן המוכר. בפארק נחל באר – שבע, שגרת החיים העירוניים עטפה את האגם, אך לא טלטלה את החוויה הרגישה של הניגון. אגם דימונה כהרגלו הקשיב בנחת. הלכתי אליו לקראת ערב כדי לתרגל ולבצע השלמות.

באלבום "סמוכים" אני מקריא חמישה טקסטים על רקע של חמש מנגינות מלוות. את הרצועות הללו כתבתי במהלך השנה החולפת ואחר כך צירפתי אותן לאמת המים המוזיקלית. התייחסתי לתובנות מתוך מסעות הכתיבה והניגון. השתדלתי ככל יכולתי. נהייתי. תודה מקרב לב לעוזי כץ מאולפני ComboMusic אשר מלווה אותי בשנים האחרונות. תהנו.

סמוכים

לֹאט, לֹאט הַחֲלִיפָה הַשְּׁקֶפֶת עוֹלָם אֶת הַהֶסְבְּרִים שְׁנַעְרָמוּ. שְׁמַרְתִּי עַל
הַרְצוֹן הַפְּנִימִי וּבְנִיתִי מֵהוּת יְצִיבָה.
פְּעָרִים מְטַבְּעִם אֵינָם מִתְמַלְאִים וְהִתְרַסְתֶּם סְמוּיָה, אַךְ כַּעַת כְּשֶׁאֲנִי
אוֹחֵז בְּפָרִי עֵמֶל אֵין לִי בְעֵינָי לְהוֹדוֹת בְּמָה שֶׁאֲנִי חֹסֵר.
יִשְׁנֶם מְכֹאֲבִים שֶׁרַק הַכְּתִיבָה מְנַצַּחַת.
הַשְּׁמַחָה מְדַלְגֶת מֵעַל נִקְדוֹת תְּרַפָּה שֶׁאֵינָן מִתְיַאֲשׁוֹת, וְשִׁישׁ לְלַמֵּד
מֶהוּן, נְחִישׁוֹת מָה הֵיא.
הָאֲהָבָה הֵיא בֵּית שְׁחֲלוֹנוֹתָיו פְּנוּיִים.
לֹא נִסְעַתִּי לְאַרְצוֹת רְחוֹקוֹת לְתַקּוּפוֹת מְמַשְׁכוֹת. מוֹלְלָתִי מִן הַחוֹלוֹת
הַסְּמוּכִים, וְאֲדִי, הֵר וְגֵדַת מַיִם, יְצִיאָה, חֲזָרָה וְהִעֲבַרְתָּ מְמַצָּאִים מֵהַפְּנִקְס
אֶל הַמְּחֻשָּׁב.
אֲנִי זָקוּק לְמַעַט כְּדֵי לְהִשְׁתַּנּוֹת בְּתוֹךְ הָעֲבוּדָה הַיְצִירָתִית. מָה שֶׁאֲמַרְתִּי
מְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְלַעֲתִים מְזַכֵּרִים לִי כְּדֵי שֶׁאֲשַׁנֵּן מִן הַדְּבוּר.
חֲלֵק מִמָּה שֶׁקָּרָה הַתְּבַרֵּר לְטוֹבָתִי. אֲנִי יוֹדֵעַ מָה לֹא אֶהְיָה, גַּם מִפְּנֵי
שְׁכַעַת אֵינֶנִּי רוֹצֶה בּוֹ. תִּקְוָה גְּדוֹלָה, נִסְתַּרְתָּ, עֲדִין מְנִיעָה אֶת הַנְּרָטִיב
כְּלוּ, וְיֵשׁ בְּזֶה בְּרָכָה.

למצוא חדש

עם בא האביב אני מנגן מחוץ לבית. המזג העדין של החיים המוריקים מוסיף גמישות לגוף וצלילות למחשבה. לעתים מה שאני רואה בדמיון נאחז בסריגי הגיטרה. אינני הודף את הרצף ומקנה שבבוא העת אצליח לאתרו פעם נוספת. את המלים אני כותב בחרף. הרעיונות שהתגבשו בימים הקרים הם ליטרת בטחון מוצקה. הקיץ עסוק בתוצרים סופיים. אני בוחר מה יקלט, יצטרף לקהלה ויתרחק מהנסבות הגדורות ונטייתן לחלקה שאינה נשלטת. בסתו צמאון וכמיהה מתרוצצים בין ההכרחי למתממה. אינני מתעכב על מה שהשגתי בעבר. הסכוי למצא חדש בכל רגע, הופך את ההוה למסקרן ומפתיע.

אָגם יְרוּחָם אוּחַז בְּשִׁלוּת הָעוֹלָם. סָכַר יַחִיד מַחְזִיק אֶת הַמַּיִם מִלְּפֹל
אֶל הַמַּדְבָּר וְשׁוֹמֵר עַל עֲנִיְיָהֶם הַמֵּתוּנִים. בִּימֵי הַגְּשָׁמִים שְׁטַף מְכַסֶּה
אֶת הַסַּגְּפָנוֹת. בְּקִיץ נְסוּגִים הַמַּיִם וְהָאֲדָמָה נִבְקַעַת לַתְּלָמִים אַרְכִּים
שֶׁתְּקוּוֹת הַחַיִּים הַפְּנִימִיִּים מִתְעַרְבָּבוֹת בְּתוֹכָם.

לְקִרְאת עָרֵב מִתְגַּבְּרוֹת הָרוּחוֹת וּמְרַקִּידוֹת אֶת פְּנֵי הַזְּרִימָה. הֶהָרִים
נִכְבָּים רֵאשׁוּנִים. הַמַּפְלָס נִשְׁאָר לְזָהָר עוֹד דְּקוֹת כְּאֵלוֹרֵק הַחֲלוּ מְנַעְמֵי הָאוֹר.
מִיַּדֵּי פַעַם חוֹמֵק שׁוֹעֵל דְּרָךְ קִנֵּי סוּף, בְּלֵי שְׁמִסְפִּיקִים לְצִיר אֶת זָנְבוֹ.
כְּבָשִׁים לּוּחְכוֹת בְּמִתִּינוּת, כְּשֶׁאֲנָפוֹת מַחְקוֹת זוֹ אֶת זוֹ, בְּרוֹזִים מֵהֶלְכִים
עַל פְּנֵי הַמַּיִם וְאֵילִים חוֹצִים אֶת הַשְּׁבִילִים הַמְּסַמְּנִים, הַמִּיטִיבִים עִם
הַמְּגִיעִים אֶל הַיַּעַד.

הַיְלָדִים - רוֹכְבֵי אוֹפְנִים נִרְגָּשִׁים, מְקִיפִים בְּמַהִירוֹת אֶת הַמְּרַחֵב כְּלוֹ.
בְּאָגָם יְרוּחָם צְפוּרִים מְכִירוֹת הַיֵּטֵב אֶת אוֹצַר הַתְּמִיד שֶׁל הַזְּמַן, עוֹמְדוֹת
עַל הַסֶּף, שְׁרוֹת בְּחֻפְשִׁיּוֹת וְטוֹעֵמוֹת מִן הַלֶּחֶם.
בְּכָל יוֹם מְגִיעַ לְפָחוֹת אָדָם אֶחָד לְאָגָם יְרוּחָם וּמֵאֲרִיךְ עִמוֹ עַד שֶׁהוּא
מִלְמָדוֹ לְנַהֵג תְּמִימוֹת עִם נַפְשׁוֹ. וְכִשְׁבָּא שׁוֹב, מְשַׁכְּנֵנוּ בְּלָבוֹ וְאוֹהֵב.

שגור

יום אחד טפְּטפוּ מים מאחד הדודים שעל גג הבנין הסמוך. קול קצוב
נגן דרך קבע והתערבב לרסיסים מהסים על אדמה דשנה והולכת.
במתינות הנץ ירק כמניפה שעובר בה אור. אגדות זוהרות שלבן דעה
ואמנותן מכסה את השביל.

בבוא העת באו המתקנים, עלו על הגג, פסק הטפְּטוף ושב השגור אל המעגל.
התמעט הירק והצהיב. סביונים באו והזדקפו לכמה שעות במין אדנות
שאין בה כונה.

באה שמש וגלתה צמרות חדשות. בא גשם ופרש זרועות.
בבוא העת הגיעו הגננים. ראשון עצר ליד המרזב, קצץ קצוות ונתן
לשאר למדוט ברוח.

התערבבו צורות בצבעים וצבעים בצורות. דלגו מעופפים בין פקעות
מעט צמריריות, לטפו בקלילות שולי כותרות עד שנחו. עלה אור וירד,
רשרש עלה והקשיב.

תנועת האצבעות

בזמן הנגון הגוף שלנו.
ככל שהעולם מקצין ומרעיש, אני נדרש להשתדלות כדי לשוב אל
התדר שאותו שאני מחפש.
אך זמן עד שאפשר להתרוח בתוך הרגישות.
בילדותי פרטתי בעזרת האצבעות. יום אחד הנחתי להן והשתמשתי
במפרט. כשהתחלתי להקליט שבתי אל האצבעות.
שכלול גרסת הילדות הוא דרך טובה להגיע אל השרש המזין את
הטעם כלו.
לא אחת, מה שנשמע נהדר במעטפת המפלאה של הטבע, משתנה
במכשירים באלפן.
מרכיבי החוויה מתוספים אל הסוד.
אחת לתקופה מבליחה בתוך "מורשת הדרכים המתמשכות", דרך
מהירה אל היעד ומקצרת את המעבר מהפעלה אל האמנות.
הבקרים בהם אני משכים אל הגיטרה מפתיעים עדין.

6 - אגם ירוחם	1 - לפני הנדידה
7 - ובאה נחמה	2 - סמוכים
8 - שגור	3 - הזמנה
9 - לפסגות ההרים, לצלילות המים	4 - למצוא חדש
10 - תנועת האצבעות	5 - כאילו החלו

מילים, לחנים, גיטרה, עיבודים, הפקה מוזיקלית
והקראה: משה אוחיון
טכנאי הקלטות, מיקסים ומאסטרינג: עוזי כץ
הוקלט באולפני: combomusic
צילום תמונת השער: משה אוחיון
צילום תמונת המשורר: שמעון אביטן
עיצוב גרפי: רוזה סירוטה

אתר אינטרנט: www.mosheo.co.il
להזמנת מופעים והרצאות: 052-3609788

ספטמבר 2022